

Igor Zabel

Rdeči fleki na zahodu

(Valse triste et sentimentale)

Stemnilo se je, luč v sobi pa ni prižgana. Okno je odprto in zavesa potisnjena čisto na stran. Skozi okno lahko vidiš okna hiš na drugi strani. Če pa se skloniš daleč ven, vidiš tudi pogled na ulico s tretjega nadstropja.

Podrobnosti, podrobnosti; posteljno pregrinjalo z rožicami, omara z ogledalom, krastava površina naoknic, s katerih se lušči barva. Vzorec ploščic po tleh. Imam občutek, da bi lahko naštel vse podrobnosti. Najbrž je to varav občutek. Dvomim, da so bile v tisti sobi sploh kake podrobnosti. Razen okna, seveda, in mrežice šumov v kotu, kasneje, pozno ponoči.

Ko se je železna zavesa dvignila, je škripala. Shladilo se je, ljudje na ulici so bili že oblečeni v tiste lahke platnene suknjiče. Kmalu se je dvignil tudi rdeči zastor. Z roko je šla nad ulico, prepletala prste z žicami; zdeli so se tako zlobni.

Cestnih svetilk je bilo bolj malo, gorele pa so luči po izložbah trgovin, ki so jih zapirali in zaprli; tudi neonskih napisov je bilo kar precej, skoraj vsi so bili beli, srebrnosivi ali pa zelo svetlo modri. Samo še kje na zahodu so rdeči fleki trobili, trobili.

Skozi stekleno steno

Prostor je skoraj prazen, sem in tja se kdo usede na katerega od barskih stolčkov ob srebrnem kovinskem šanku. Na drugi strani je veliko okno ali steklena stena, skozi katero je mogoče gledati ljudi, veter in stavbe okrog majhnega trga. Vrata so zadaj desno.

Cloveka, ki sedi za mizico ob velikem oknu, je nekaj vznemirilo, tako da zdaj nestrpno zvija in cefra papirnato vrečko od sladkorja, ki jo je bil pobral z mize.

Mizica je iz prav takega aluminija kot šank, vendar je pogrnjena z belim prtom, na katerem je sem in tja kaka lisa, ki je pralni stroj ni mogel izprati, nekje pa je tudi preperela rjava luknjica, ki jo je vanj vžgal cigaretni ogorek. Na mizi stoji steklen pepelnik, na

dveh ali treh mestih malo okrušen in odbit; na dno so se prilepili črni in sivi koščki pepela. Na mizi je tudi kozarec, ki ima na dnu še nekaj kapljic rjavkaste tekočine; vendar ne zadosti, da bi se vedelo, kaj je bilo prej v njem.

Nekdo sedi na okroglem zidcu, ki obdaja drevo. Ima črne usnjene hlače, zelo goste temne lase, ki mu že sivijo, široka ramena in siv pleten pulover. Naslanja se na drevesno deblo. Ni mogoče videti, ali nosi čevlje ali škornje. Človek v baru nosi sijoče zglajene čevlje in sive nogavice; ko je nestrpno zganil z nogo, je s konico čevlja udaril v svojo usnjeno aktovko in jo prevrnil; ozira se skozi veliko okno, čeprav ne daje vtisa, da gleda kaj določenega; ustnice mu včasih trznejó.

V drugih časih in krajih

Sence so kratke in zrak, zatlačen v vse te ozke prostore med hišami, v ulice in dvorišča, miruje. Vrata hiš levo in desno ob ulici so zaprta. Zelo malo oken nima lesenih naoknic. Ulica je ozka in dolga. Res, sonce je visoko na nebu in nikjer ni nobene prave sence.

Sem in tja visi s kake hiše kak velik zguncan reklamni izvesek; nad kako trafiko, trgovino s fotomaterialom ali mehanično delavnico; ali samo kak obledel napis. Vse trgovine so zaprte. Čez izložbe in vrata so potegnjeni rebrasti kovinski roloji. Nihče ni še nikoli videl, da bi bil tak rolo čist. Tudi ti so umazani, zarjaveli in pokriti z enakomerno plastjo mastnega prahu.

Skozi poldan se vlečejo lise živega srebra. V migljanju zraka v vročini so si vse hiše podobne. Lahko bi stale tu ali pa kje drugje in bi bile tu druge. Vsa ulica je zabasana s tiste vrste dušečimi hlapi, kot jih daje od sebe razgreta avtomobilska pločevina, pa čeprav avtomobilov ni ravno veliko; samo trije ali štirje se cedijo ob okrušeni rumeni steni brez oken, mast jim kaplja po motorju, plastika se mehča, sedeži iz umetnega usnja so postali pocasti in lepljivi.

Ropotanje utihne v kratkem hripavem stoku. Avtobus se neha tresti. V tej tišini zaslišimo šumenje zraka in vode in tanke prozorne glasove od zunaj. Klimatske naprave ne delajo, okna pa se ne dajo odpreti. V avtobusu je neznosno vroče.

Včasih seka ulica drugo ulico, čisto enako. Sem pa tja so taka križišča označena z obtolčenimi prometnimi znaki.